

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U
ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna
Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: P-2401/2024-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari tužitelja Porsche Versicherungs Aktiengesellschaft, Austrija, Salzburg, Vogelweiderstraße 75 - Podružnica Zagreb, Zagreb, Velimira Škorpika 21, OIB: 03432773181, zastupanog po punomoćniku Denisu Mandiću, odvjetniku u OD Stefanovi, Krvavica, Bulić i Pletikosa d.o.o., protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Pelclu, odvjetniku uz OD Grgić i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon provedene javne glavne rasprave, zaključene 8. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 13. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.477,16 eur, sa zateznim kamatama obračunatim počevši od 3. veljače 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa Europska središnja banka koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 2.030,38 eur, sa zateznim kamatama obračunatim počevši od 13. srpnja 2026. do isplate, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa Europska središnja banka koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1./ Tužitelj je 12. studenog 2024. podnio ovom sudu tužbu u kojoj navodi, u bitnome, da se 17. studenog 2021., na cesti D8 (na 17 km + 300 m), u Općini Crikvenica, dogodila prometna nezgoda na način da je Robert Trmošljanin upravljajući vozilom registarske oznake RI 9441 G naletio na divlju svinju koja je ležala na kolniku. S obzirom da se nalet dogodio na divljač, koja je na kolnik došla iz lovišta uz prometnicu s kojim gospodari LU "Ričina", da je o ovom naletu obavještena odgovorna osoba ovog lovoovlaštenika Leo Ivančić, koji je uginulu divljač i uklonio. Vozilo registarske oznake RI 9441 G, u vlasništvu Porsche leasinga d.o.o., da je u vrijeme ove nezgode kod tužitelja bilo osigurano policom automobilskeg kasko osiguranja te je tužitelj naknadio štetu, 2. veljače 2022. isplatom iznosa osigurnine od 2.477,16 eur, odnosno u visini potrebnih troškova popravak osiguranog vozila. Tvrdi da vozač svojim postupanjem u vožnji, jer da je vozio u skladu s prometnim propisima, nije doprinio nastanku ove nezgode. S obzirom da je tužitelj kao osiguratelj nadoknadio svom osiguraniku nastalu štetu, tvrdi da su na njega prešla sva prava osiguranika prema odgovornoj osobi. Nadalje, s obzirom da je tuženik osiguratelj odgovornog štetnika, LU "Ričina", to od tuženika kao odgovornog osiguratelja regresno potražuje naknadu isplaćenog iznosa, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obračunatim počevši od 3. veljače 2022. do isplate.

2./ U odgovoru na tužbu tuženik je osporio osnovanost i visinu tužiteljevog potraživanja. Prije svega, osporava aktivnu legitimaciju tužitelja, jer smatra da nije dokazao postojanje ugovora o osiguranju s oštećenikom, odnosno svoje osigurateljne obveze te pasivnu legitimaciju tuženika kao odgovornog osiguratelja. Osporava tužiteljeve navode o dinamici nastanka predmetne nezgode. Iako je tijekom postupka učinio nespornim da se radilo o naletu na divljač, osporava da bi divljač na kolnik izašla iz lovišta kojim gospodari LU Ričina. Ukazuje da osoba koja gospodari lovištem nije vlasnik divljači, da nezgoda nije posljedica provođenja lova pa da stoga nema osnove za odgovornost lovoovlaštenika, ukazujući na odredbe Zakona o lovstvu, kao specijalnog propisa, koji da odgovornost lovoovlaštenika u konkretnom slučaju isključuju, za koje smatra da imaju prednost u primjeni pred općim obveznopravnim propisom. Nadalje, ukazuje da se nezgoda dogodila na cesti, koja nije dio lovišta već nelovna površina, na kojoj smatra je mjere radi zaštite i sprječavanja štete od divljači dužan provoditi treća osoba (koja upravlja cestom) pa ističe prigovor isključive odgovornosti ove treće osobe za nastanak predmetnog štetnog događaja. Zatim, ističe prigovor (su)odgovornosti vozača jer da, unatoč znaku opasnosti "divljač na cesti" brzinu nije prilagodio uvjetima na cesti. Osporava visinu štete i tijek zateznih kamata, jer da su zatražene prije tuženikovog pada u zakašnjenje. S obzirom da se radi o postupku u sporu male vrijednosti, protivi se korištenju kao dokaza isparava koje je tužitelj dostavio podneskom predanim nakon podnošenja tužbe.

3./ U postupku je izvršen je uvid i pročitane su sljedeće isprave: potvrda policije (list 8-9 spisa), policijska dokumentacija (list 11-21 spisa), polica kasko osiguranja tužitelja (list 22-23 spisa), potvrda o uplati premije (list 76 spisa), prijava štete tužitelju (list 24-25 spisa), potvrda o isplati osigurnine (list 26 spisa), račun popravka (list 27-29 spisa), izvid štete (list 30-35 spisa), odštetni zahtjev tuženiku i tuženikov odgovor te prigovor (list 36-40 spisa), sudska praksa (list 41-61 spisa), izvadak s internetske stranice Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva od osiguratelju (list 76 spisa),

policijska dokumentacija pribavljena službenim putem (list 85-92 spisa). Nadalje, saslušan je svjedok Robert Trmošljanin (list 135 spisa) te je provedeno prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku za promet Berislavu Šimunoviću, koji je svoj nalaz i mišljenje dao u pisanom obliku (list 98-104 spisa) i usmeno se očitovao na ročištu povodom prigovora stranaka (list 150 spisa). Ocjenjujući da su odlučne činjenice u dovoljnoj mjeri raspravljene i utvrđene na temelju ovako provedenih dokaza, sud je kao nepotrebne odbio preostale dokazne prijedloge.

4./ Neosnovano se tuženik protivi korištenju kao dokaza u ovoj parnici isprava koje je tužitelj priložio kao dokaze uz podnesak od 13. siječnja 2025. Naime, u predmetnom je podnesku tužitelj, očitujući se na navode iz odgovora na tužbu, kojima tuženik osporava osnovanost tužbenog zahtjeva, a vezane uz aktivnu i pasivnu legitimaciju, dostavio isprave kojima potkrjepljuje navode s ovim odlučnim činjenicama u vezi. Iako se u konkretnom slučaju radi o parnici u sporu male vrijednosti (čl. 458. st. 1. u vezi s čl. 502. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., dalje ZPP), nema zapreke da tužitelj nove činjenice i nove dokaze predloži u podnesku predanom pravovremeno, do odražavanja pripremnog ročišta, kada se, kao u konkretnom slučaju, radi o činjenicama koje čine dio činjeničnog supstrata navedenog u tužbi, postojanje kojih je tuženik u odgovoru na tužbu osporio. Ovo stoga što se, prema shvaćanju ovog suda, smislenim tumačenjem procesnih odredaba o ograničenjima stranaka u iznošenju činjenica i predlaganju dokaza do određenih procesnih faza radi o iznimci predviđenoj odredbom čl. 461.a st. 9. ZPP-a. Opisanom načinu pisanog očitovanja stoga nije zapreka niti odredba čl. 299.a ZPP-a, a predmetno je očitovanje pri tome, s obzirom na održavanje pripremnog ročišta, pravovremeno dostavljeno i sudu i protivnoj strani pa je isto uzeto u obzir iako tužitelj prethodno podnošenju podneska nije tražio odobrenje suda za očitovanje.

5./ Temeljem tako provedenih dokaza, ocijenivši ih primjenom odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj je sud utvrdio da je tužiteljev tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6./ Predmet spora je tužiteljev regresni zahtjev, kao osiguratelja po osnovi automobilske osiguranja, jer tužitelj tvrdi da su isplatom naknade iz osiguranja u visini troškova potrebnih za popravak osiguranog vozila nakon štetnog događaja, prešla na njega, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je odgovorna za štetu. Smatra da je za štetu odgovorna LU Ričina, koja da gospodari lovištem s područja kojeg je na cestu izašla divlja životinja udarcem u koju je oštećeno vozilo njegovog osiguranika. Plaćanje potražuje izravno od tuženika, kao osiguratelja štetnika.

7./ Neosnovano tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja po osnovi subrogacije, kao osiguratelja koji je svojem osiguraniku naknadio štetu isplatom naknade iz osiguranja.

8./ Naime, iz priložene police automobilske osiguranja broj 00008230 od 25. studenog 2019. (list 22-23 spisa) razvidno je da je kasko osiguranje za vozilo registarske oznake RI 9441 G, gospodarsko vozilo Volkswagen, s tužiteljem kao osigurateljem ugovorio C.T.S. d.o.o., i to kao ugovaratelj za korist osiguranika Porsche leasing d.o.o. Iz police proizlazi da se ugovara puno automobilsko kasko osiguranje

po Općim uvjetima tužitelja 5/18. Nadalje, iz police je razvidno da se osiguranje ugovara u skladu s odredbom čl. 937. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., dalje ZOO), kao višegodišnje osiguranje, počevši od 27. studenog 2019. Kako je dakle na polici naznačen početak osiguranja, to neovisno o uplati premije nakon sklapanja ugovora o osiguranju, obveza osiguratelja isplatiti osigurninu određenu ugovorom počinje od dana određenog u ugovoru kao dana početka osiguranja. Konačno, tužitelj je i dostavio potvrdu kojom potkrjepljuje tvrdnju da je premija temeljem predmetnog ugovor o osiguranju plaćena (list 76 spisa). S obzirom da je temeljem prijave štete tužitelju (list 24-25 spisa), kod tužitelja izvršen izvid štete na osiguranom vozilu (list 30-35 spisa), a potom je tužitelj podmirio i račun za izvršeni popravak vozila (list 27-28 spisa), uplatom izvršenom 2. veljače 2022. za korist osiguranika u iznosu od 18.664,18 kn odnosno 2.477,16 eur (list 26 spisa), to su, u skladu s odredbom čl. 963. st. 1. ZOO-a, isplatom naknade iz osiguranja na tužitelja, kao osiguratelja, po samom zakonu, prešla sva prava osiguranika prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu pa je stoga neosnovan tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja u konkretnom slučaju.

9./ S obzirom da tuženik nije iznio činjenice kojima bi potkrijepio prigovor promašene pasivne legitimacije, a iz javno objavljene informacije nadležnog ministarstva na koju se poziva tužitelj proizlazi da je upravo tuženik odgovoran osiguratelj kojem se valja obratiti radi naknade štete nastale u razdoblju od 1. lipnja 2022. do 31. svibnja 2022.. a vezano uz divljač u prometu, to je očito neosnovan ovaj prigovor tuženika pa je utvrđeno da je tuženik osiguratelj od odgovornosti LU Ričina za štete nastale kao posljedica naleta na divljač u prometu.

10./ Nije sporno da je vozilo tužiteljevog osiguranika oštećeno 17. studenog 2021., na cesti D8 (na 17 km i 300 m) u općini Crikvenica, naletom na divlju svinju.

11./ Sporno je da li je ova divlja životinja na cestu dospjela s područja lovišta kojim kao lovoovlaštenik gospodari LU Ričina (osiguranik tuženika), nadalje, sporno je da li je za nastanak štete, zbog kršenja prometnih propisa (su)odgovoran osiguranik tužitelja, odgovara li za predmetnu štetu lovoovlaštenik te jesu li ostvareni razlozi za oslobođenje od odgovornosti na koje se tuženik poziva, ističući da je za nastanak štete odgovorna treća osoba (koja upravlja cestom kao nelovnom površinom). Konačno, sporna je visina štete i tijek zateznih kamata.

12./ Na temelju policijske dokumentacije sastavljene povodom predmetne prometne nezgode, i to potvrde policije od 23. prosinca 2021. (list 8-9 spisa) i zapisnika o očevidu od 19. studenog 2021. (list 86-88 spisa), utvrđeno je da je divljač (divlja svinja) na kolnik ceste izašla s područja lovišta kojim gospodari LU Ričina (zaduženog za ovu dionicu kako je navedeno u policijskom zapisniku i potvrdi), te da je, s obzirom da je životinja uslijed naleta vozila uginula, obaviješten lovnik ove lovačke udruge Nikša Đuretek, koji je uginulu divljač i preuzeo. Kako se radi o javnim ispravama koje dokazuju istinitost onoga što se u njima potvrđuje (čl. 230. st. 1. ZPP-a), a da tuženik, iako je osporio da bi njegov osiguranik LU Ričina bila lovoovlaštenik na lovištu koje se nalazi na području uz kolnik na kojem se nezgoda dogodila, odnosno da bi divljač na kolnik izašla iz lovišta kojim kao lovoovlaštenik gospodari ovaj njegov osiguranik, u prilog kojih navoda međutim nije iznio činjenice niti predložio dokaze kojima bi ove navode, suprotne utvrđenju iz policijske dokumentacije, potkrijepio, dokazujući da su

u javnoj ispravi ove odlučne činjenice neistinito utvrđene, sud je ove navode ocijenio paušalnim i neosnovanim. Dakle, utvrđeno je da divljač (divlja svinja) u predmetnom štetnom događaju na kolnik ceste dospjela iz lovišta kojim gospodari osiguranik tuženika LU Ričina kao lovoovlaštenik.

13./ U odnosu na prigovore tuženika, da osnovanost zahtjeva ne proizlazi iz zakonskih odredaba kojima je uređena odgovornost za štetu nastalu naletom vozila na divljač, valja navesti sljedeće.

14./ Zakonom o lovstvu ("Narodne novine" br. 99/18., 32/19., 32/20., dalje ZL) koji predstavlja specijalni propis, predmet kojeg je uređenja gospodarenja lovištem i divljači (čl. 1. st. 1. ZL), nisu uređene sve situacije u kojima može doći do nastanka štete naletom vozila na divljač, a divljač je, između ostalih i srna obična (*Capreolus capreolus* L.) (čl. 9. točka a ZL-a). Stoga, po shvaćanju ovog suda, na slučajeve nastanka štete kao posljedice naleta vozila na divljač valja primijeniti i druge mjerodavne propise.

15./ Naime, u skladu s odredbom čl. 80. st. 6. ZL-a, ovim su zakon predviđena pravila o odgovornosti za štetu nastalu naletom vozila na divljač ako je šteta posljedica postupanja vozača prilikom upravljanja vozila protivno odredbama kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, kada za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač; odnosno ako je šteta posljedica provođenja lova, kada za štetu odgovara lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta. Međutim, u skladu s odredbom čl. 76. st. 2. ZL, u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu koju divljač može prouzročiti važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovaj Zakon ne propisuje drugačije.

16./ U konkretnom slučaju nije sporno da šteta naletom vozila na divljač nije nastala kao posljedica provođenja lova.

17./ Po shvaćanju ovog suda, divljač koja se kreće po cesti jest opasna stvar pa stoga, kada je šteta nastala kao posljedica naleta vozila na divljač, a ne radi se o šteti kao posljedici provođenja lova jer se lov nije provodio, lovoovlaštenik i nadalje odgovara po načelu objektivne odgovornosti u skladu s odredbom čl. 76. st. 2. ZL i čl. 1045. st. 3. ZOO-a.

18./ Nije stoga od utjecaja okolnost na koju upire tuženik, da je odgovornost lovoovlaštenika isključena jer šteta nije nastala u lovištu, već na prometnici na kojoj, u skladu s odredbom čl. 11. st. 2. ZL, ustanovljavanje lovišta nije dozvoljeno. Naime, po shvaćanju ovog suda, iz odredaba mjerodavnih propisa, kako ZL-a tako i ZOO-a, ne proizlazi da bi odgovornost lovoovlaštenika bila ograničena samo na štete nastale od divljači isključivo na području lovišta. U prilog navedenom upućuju i odredbe ZL prema kojima gospodarenje lovištem i divljači obuhvaća uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova (čl. 1. st. 2. ZL), kao i mjere koje je, radi sprječavanja nastanke štete od divljači, dužan provoditi lovoovlaštenik (čl. 77. st. 1. ZL).

19./ S obzirom da je u prethodno navedenim ispravama, koje je policija sastavila povodom predmetnog štetnog događaja, utvrđeno da je divljač na kolnik državne ceste dospjela s područja lovišta kojim gospodari osiguranik tuženika, to nisu osnovani prigovori kojima tuženik, kao osiguratelj ovog lovoovlaštenika, odgovornost osporava.

Ovo stoga što tuženik u konkretnom slučaju za štetu nastalu naletom vozila na divljač koja je na kolnik istrčala iz lovišta upravo odgovara kao osiguratelj lovoovlaštenika s područja lovišta kojeg je divljač dosjela na cestu. U konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe čl. 11. st. 2. ZL, jer je divljač na cestu istrčala upravo s područja na kojem je lovište ustanovljeno i kojim kao lovoovlaštenik gospodari osiguranik tuženika te se ne radi o pravnoj situaciji u kojoj bi šteta nastala na području na kojem ustanovljavanje lovišta ne bi bilo dozvoljeno, u smislu odredbe čl. 11. st. 2. ZL. Stoga je neosnovan prigovor tuženika da bi šteta nastala kao posljedica radnje, odnosno propusta dužne radnje (provođenja mjera zaštite od divljači) neke treća osobe koja gospodari predmetnim nelovnim područjem (jedinica lokalne samouprave ili osobe koja održava cestu).

20./ Za štetu nastalu u vezi s opasnom stvari se smatra da potječe od te stvari, osim ako se ne dokaže da ona nije bila uzrok štete (čl. 1063. ZOO). Za štetu od opasne stvari odgovora njezin vlasnik (čl. 1064. ZOO), a umjesto njega, i isto kao i on, osoba kojoj je vlasnik povjerio stvar da se njome služi ili osoba koja je inače dužna nadgledati stvar, a nije kod vlasnika na radu (čl. 1066. st.1. ZOO). Nadalje, vlasnik se oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, odnosno ako dokaže da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ni otkloniti (čl. 1067. st. 1. i 2. ZOO).

21./ Sukladno citiranim zakonskim odredbama, za štetu nastalu u vezi s naletom vozila na divljač na cesti, a koja se divljač smatra opasnom stvari, odgovara ovlaštenik prava lova na području s kojeg je životinja dospjela na prometnicu, jer gospodari lovištem i divljači u njemu, i to prema pravilima objektivne odgovornosti. Isti se odgovornosti može osloboditi ako dokaže postojanje citiranih zakonom predviđenih razloga za oslobođenje od odgovornosti. Pri tome se odgovornost lovoovlaštenika ne temelji na krivnji (u skladu s odredbom čl. 1045. st. 1. ZOO-a) pa okolnost da osiguranik tuženika eventualno i poduzeo sve dužne mjere radi sprječavanja nastanka štete od divljači (primjerice zatražio postavljanje znaka opasnosti "divljač na cesti" koji je nedvojbeno uz prometnicu bio postavljen) nije dostatna za oslobođenje od odgovornosti, u skladu s odredbom čl. 1067. st. 1. i 2. ZOO-a.

22./ S obzirom na navedeno, jer nisu od utjecaja na donošenje odluke o ovoj pravnoj stvari, sud je odbio dokazne prijedloge tuženika radi pribave podataka i saslušanja svjedoka djelatnika njegovog osiguranika, a na okolnosti da se skupni lov nije provodio, da se na cesti lov ne smije provoditi i da je cesta nelovna površina. Pri tome, za dodati je da i nije sporno da se skupni lov nije provodio. No, ova okolnosti, a u skladu s prethodno izloženim utvrđenim odlučnim činjenicama, da je osigurano vozilo oštećeno naletom na divljač, nije od utjecaja na donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

23./ Radi utvrđenja osnovanosti tuženikovog prigovora da je šteta nastala kao posljedica propusta vozača osiguranog vozila prilagoditi brzinu kretanja stanju i uvjetima na cesti te radi utvrđenja visine štete provedeno je prometno vještačenje i saslušanje tužiteljevog osiguranika svjedoka Roberta Trmošljanina.

24./ Svjedok Robert Trmošljanin iskazao je, u bitnome, da se predmetna nezgoda dogodila na način da je vozilom prešao preko divlje svinje koja da se već

nalazila uginula na kolniku, no, ni ispred ni iza sebe, da nije vidio drugo vozilo. Nakon udarca u divljač da je nazvao policiju, a potom, oko 10ak minuta kasnije, da se do mjesta na kojem se uginula divljač nalazila na kolniku vratila vozačica bijelog Forda, koja da je rekla da je prethodno udarila istu životinju. Opisujući vidljivost, iskazao je da je bila slaba, jer da se radilo o prijelazu noći u dan. Kao suvozač da je s njim u vozilu bio njegov mlađi kolega, koji da je također, kao i on sam, životinju na cesti ugledao neposredno, možda sekundu prije udarca. Stoga da nije stigao reagirati radi izbjegavanja naleta. Iskazao je da je siguran da je vozio s upaljenim svjetlima, no da se ne sjeća da li je imao upaljena kratka ili duga svjetla. Nadalje, iskazao je da se kretao brzinom od oko 60 do 70 km na sat, čini mu se sredinom njegove kolničke trake, a životinja da je bila položena na otprilike 1/3 dijela njegove kolničke trake.

25./ Sud je navode iz iskaza svjedoka, jer su logični i životno uvjerljivi, a nisu suprotni utvrđenjima koja proizlaze iz ostalih provedenih dokaza, osobito zaključaka vještaka, ocijenio istinitima.

26./ Na temelju nalaza i mišljenja prometnog vještaka, zaključke kojeg sud u cijelosti prihvaća, ocjenjujući da su dani na objektivan način i u skladu s pravilima struke kojoj vještak pripada, da nisu proturječni ostalim dokazima u spisu, a da stranke pravilnost zaključaka vještaka svojim prigovorima nisu dovele u sumnju, utvrđeno je da za izračun brzine kretanja tužiteljevog osiguranika nema tehničkih elemenata stoga da je tehnički moguće da se isti kretao najvećom dozvoljenom brzinom od 60 km/h. Tužiteljev osiguranik da je naletio na divlju svinju koja je ležala na kolniku i prednjim desnim kotačem svojeg vozila prešao preko životinje. Na temelju policijske dokumentacije, iako proizlazi da je naletu tužiteljevog osiguranika prethodio nalet drugog vozila (registarskih oznaka GS 290 CU) (u iskazu svjedoka Trmošljanina navedena vozačica bijelog Forda) na istu životinju, da nije moguće utvrditi da li se vozilo tužiteljevog osiguranika kretalo neposredno iza ovog vozila, ili je na divljač naletjelo nakon nekog vremena.

27./ Vještak je u nalazu iznio moguće varijante odigravanja štetnog događaja, a izlažući mogućnosti izbjegavanja naleta od strane osiguranika tužitelja. Naime, zaključio je da je, u slučaju da se kretao neposredno iza vozila registarskih oznaka GS 290 CU, tužiteljev osiguranik eventualno mogao izbjeći nalet, pod pretpostavkom da je prethodno vozilo uslijed naleta divljač odbacilo više od 3,2 m, i tada radnjom intenzivnog kočenja. No, ako je divljač bila odbačena na manju udaljenost, da se, i u slučaju kretanja neposredno iza prethodnog vozila, niti radnjom intenzivnog kočenja tužiteljevog osiguranika, nalet nije mogao izbjeći. Nadalje, u slučaju da se tužiteljev osiguranik nije kretao neposredno iza prethodnog vozila, već je do mjesta štetnog događaja došao naknadno, a kako je utvrđeno na temelju iskaza svjedoka Trmošljanina, tada da je vozač vozeći pod dugim svjetlima mogao vidjeti divljač na kolniku na udaljenosti od najmanje 80 m. Da je tada poduzeo radnju prikočivanja, da bi nalet bio izbjegnuto. Da se pak kretao koristeći kratka svjetla, tada da je divljač mogao ugledati tek na udaljenosti od 25 m pa niti radnjom intenzivnog kočenja nalet ne bi izbjegao. Svakako, neovisno o svjetlima (dugim ili kratkim), da je tužiteljev osiguranik nalet mogao izbjeći da se kretao uz središnju liniju kolnika.

28./ Međutim, prema pojašnjenjima vještaka, tužiteljev osiguranik, kretanjem po sredini kolnika, kao u konkretnom slučaju, a ne uz središnju liniju, kako je vještak naveo u varijanti mogućnosti izbjegavanja naleta, nije povrijedio niti jedno prometno pravila,

već se, s obzirom na položaj na kolniku, kretao na pravilan način. Također, prema ocjeni ovog suda, ne proizlazi da se svjedok Trmošljanin kretao s upaljenim dugim svjetlima, kako zaključiti sugerira tuženik. Naime, svjedok se nije sjećao kakva je svjetla imao upaljena (duga ili kratka), no nije logično da bi imao upaljena duga, jer bi tada, a kako proizlazi iz pojašnjenja vještaka, divljač na kolniku mogao ugledati na udaljenosti od najmanje 80 m i prikočivanjem se zaustaviti prije naleta. Imajući u vidu iskaz svjedoka, da niti on niti suvozač životinju nisu vidjeli, nego tek neposredno prije naleta, za zaključiti je da su se upravo kretali s upaljenim kratkim svjetlima, slijedom čega je tužitelj osiguranik divljač kako leži na kolniku mogao vidjeti kada se od nje nalazio udaljen oko 25 m te niti radnjom intenzivnog košenja nalet nije mogao izbjeći. Također, a kako je pojasnio i vještak, korištenjem kratkih, a ne dugih svjetala tužitelj osiguranik nije povrijedio niti jedan prometni propis. Konačno, a imajući u vidu da je svjedok Trmošljanin iskazao da se kretao brzinom od oko 60 do 70 km/h, a da je na mjestu nezgode brzina bila ograničena na 60 km/h, dok se, oko 20 m iza mjesta nezgode nalazio prometni znak kojim je brzina za nadalje bila ograničena na 50 km/h, vještak je pojasnio da bi, i kod kretanja brzinom od 70 km/h, kako svjedok iskazuje, nalet bio neizbježiv kod kretanja s upaljenim kratkim svjetlima, a izbježiv, intenzivnim kočenjem, kod kretanja s upaljenim dugim svjetlima.

29./ Konačno, vještak je utvrdio da je u predmetnom štetnom događaju na osiguranom vozilu nastala šteta u iznosu od 2.597,89 eur (19.573,78 kn) (dakle bez PDV-a ako se ima u vidu račun popravka (list 28-29 spisa).

30./ Po ocjeni ovog suda, na temelju na opisani način utvrđenih odlučnih činjenica vezanih uz dinamiku nastanka predmetne prometne nezgode, ne proizlazi da bi tužitelj osiguranik kršenjem prometnih propisa bio (su)odgovoran za nastanak predmetne prometne nezgode. Naime, krećući se brzinom kako je iskazao Robert Trmošljanin (od oko 60 do 70 km/h), a imajući u vidu utvrđenje da se kretao s upaljenim kratkim svjetlima, sredinom svoje kolničke trake, a kakvo je njegovog kretanje u skladu s prometnim propisima iz odredaba, isti nije doprinio nastanku nezgode, jer sve i da se kretao brzinom do najveće dozvoljene (od 60 km/h) niti radnjom intenzivnog košenja nalet nije mogao izbjeći.

31./ Neosnovano stoga tuženik tvrdi da bi u konkretnom slučaju postojali razlozi za oslobođenje od odgovornosti njegovog osiguranika, u smislu odredbe čl. 1067. st. 2. ZOO-a, odnosno da bi šteta nastala kao posljedica radnje tužiteljevog osiguranika kao oštećenika ili treće osobe, ovlaštene upravljati predmetnom cestom. Naime, ako se ima u vidu da se vozačica vozila koje je prethodno naletjelo na istu životinju do mjesta nezgode vratila 10ak minuta nakon što je tužitelj osiguranik naletio na divlju svinju uginulu na kolniku, to je za zaključiti da okolnost da se uginula životinja na koju je naletio tužitelj osiguranika našla na kolniku nije posljedica propusta osobe koja upravlja prometnicom ukloniti uginulu životinju je jer je za pretpostaviti da je životinja na kolniku uginula neposredno prije naleta tužiteljevog osiguranika, a uslijed naleta prethodnog vozila. Pri tome, tuženik i ne ukazuje na neki određeni propust osobe dužne upravljati cestom vezano uz uginulu divlju svinju na kolniku, već pogrešno smatra da je, samo zbog činjenice da se nalet na divljač dogodio na cesti, a ne u lovištu, isključena odgovornost njegovog osiguranika.

32./ Odredbom čl. 29. st. 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, dok je

odredbom čl. 1086. ZOO-a propisano da se obveza naknade imovinske štete smatra dospjelim od trenutka nastanka štete. S obzirom da je tužitelj osigurninu isplatio 2. veljače 2022., a isplatom naknade su na njega prešla prava osiguranika (čl. 963. st. 1. ZOO-a), to osnovano zatezne kamate na isplaćeni iznos potražuje počevši od 3. veljače 2022. do isplate, sve po stopi određenoj na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, mjerodavnoj za ostale odnose, neposredno od tuženika kao odgovornog osiguratelja (čl. 965. st. 1. ZOO-a). Neosnovano smatra tuženik, s obzirom da je osiguranik popravio vozilo, a tužitelj isplatio osigurninu naknađujući troškove popravka vozila, da bi zatezne kamate tekle tek od donošenja presude ili od obavijesti tuženiku kao odgovornom osiguratelju jer za takvo shvaćanje nema uporišta u zakonskim odredbama mjerodavnim u konkretnom slučaju (odnosno odredbe čl. čl. 1086. ZOO-a kojom je određeno dospijeće obveze naknade imovinske štete).

33./ Tužitelj je s tužbenim zahtjevom u cijelosti uspio u sporu pa se odluka o njegovom zahtjevu za naknadu troškova postupka osniva na odredbi čl. 154. st. 1. u vezi s odredbom čl. 155. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., dalje Tarifa). Tužitelju je priznat trošak za:

- sastav tužbe (prema T.br. 7/1 Tarife), u iznosu od 200,00 eur,
- sastav obrazloženog podnesaka kojima se očitovao na odgovor na tužbu (od 13. siječnja 2025.) i kojim se očitovao na nalaz i mišljenje vještaka (od 3. rujna 2025. (prema T.br. 8/1 Tarife), u iznosu od po 200,00 eur,
- zastupanje na ročištu 29. travnja 2025., 27. siječnja 2026. i 8. lipnja 2026. (prema T.br. 9/1 Tarife), u iznosu od 200,00 eur,

dakle ukupno 1.200,00 eur, koje valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost (T.br. 46 Tarife), što ukupno iznosi 1.500,00 eur.

34./ Tužitelju je priznat trošak prometnog vještačenja u iznosu od 350,00 eur te, sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.), trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 35,61 eur te za presudu u iznosu od 144,77 eur. Trošak zastupanja na ročištu za objavu nije priznat jer punomoćnik na ovo ročište nije pristupio.

35./ Odluka o zateznim kamatama na dosuđene troškove postupka u ukupnom iznosu od 2.030,38 eur osniva se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, te se kamate obračunavaju počevši od donošenje ove presude do isplate, po stopi utvrđenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, mjerodavnoj za ostale odnose.

36./ Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 13. srpnja 2026.

Sutkinja:
Tina Šimović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda, u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

U postupku u sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. točke ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. točke 3. ovog Zakona.

Broj zapisa: **9-3088a-a91e3**

Kontrolni broj: **02200-fb098-abf69**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TINA ŠIMOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.